

Básne zo sladkárne

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	Autor obálky
Igor Novák	Greenie knižnica	CC-BY-NC-ND	Prvé (2023)	FotoCirbes

O knihe

Kniha je voľným pokračovaním knihy Sladkáreň Báseň a je inšpirovaná životom vo všetkých jeho farbách a odtieňoch. Zážitky prežité i vysnené, city hlboké aj spálené. Tak ako sladká voda riek splynie v moriach so slanou, tak aj emócie v našich životoch sa prelievajú a vytvárajú obraz, ktorý si každý z nás maľuje na plátno života. Básne zo Sladkárne Vám ponúknu sladký život, no tak ako občas aj čokoláda býva horká, slaná alebo pikantná, tak aj poézia prináša rôzne chute i emócie a to nielen pri káve.

Obsah

Básne zo sladkárne.....	1	Ružín.....	45
O knihe.....	2	Bratislava.....	46
Kamarátky.....	4	Jahoda.....	47
Bude fajn.....	6	Náš príbeh.....	50
Plavba.....	7	Oslava.....	52
Bageta.....	9	Bráň sa láskou.....	54
Čisté víno.....	11	Jasná.....	55
Labuť.....	13	Pohár snov.....	56
Zrkadlo.....	15	Fontána.....	58
Jazerčatá.....	18	Raj na Zemi.....	59
M...učiteľky.....	20	Vlčica.....	61
Vlčí mak.....	23	Šarkany.....	63
Opití letom.....	25	Dalmácia.....	64
Chata.....	27	Tajné sny.....	66
Aréna.....	29	Máj.....	67
Bocian.....	31	Kniha.....	69
Mezonet.....	32	Dom v Andechse.....	71
Lindau.....	34	Túžba v oblakoch.....	73
Skutočná.....	35	Sen stratených srdc.....	75
Chatka Katka.....	37	Balkón.....	77
Dúha.....	38	Snehová kráľovná.....	80
Bolest'.....	39	Diva.....	82
Stuha.....	40	Vlci.....	83
Vlk.....	42	Spartakus.....	85
Kamošky zo Samošky.....	43	Básne zo Sladkárne.....	87

Kamarátky

Sedávali dňom
i nocou pri rieke.
Ako čajky
na kameni v Rijeke.

Jedna smelá
ako čajka Livingston.
Tá druhá však
nevydala ani tón.

Kamarátky zo srdca,
nie z rozumu.
Patrili vždy k sebe,
nikdy k inému.

Ako rástli do výšky
a do krásy.
Vlasy lesklé v dobrom
i v zlom počasí.

Snívali vždy
o spoločnom projekte.
Otvoriť si butik
éšop na nete.

V centre mesta
objavili priestory.
Nečakali,
že ich srdce zahorí.

Vrátna dobrá voľba,
čistý sen.
O tom snívali
snáď každý deň.

Nájomné si dohodli
hneď za rohom.
Krásny výklad
a útulný celý dom.

Hneď o týždeň otvárali

spoločne.
Netrebalo cestovať
už na nočné.

Návrhárky so srdcom
i s rozumom.
Sen, ktorý sa splnil
ženám dvom...

Bude fajn

Od Dargova, od zastávky,
smerom do mesta.
Vybehneme bez prestávky,
dobrá je cesta.

Na kávičku v Svete kávy,
to by sa hodilo.
Nebud' predsa ako malý,
nám sa vodilo.

Každý deň sa zastavíme
v stánku pri tete.
Zistíme si, čo a ako,
čo nové vo svete.

Smerom hore, k divadlu,
si ešte niečo daj.
Či január a či máj,
si s nami zaspievaj.

Naše kroky vedú teraz
priamo do Básne.
Sladkáreň nás očakáva,
je každému jasné.

Na stretnutie s priateľmi
opäť bude fajn.
Niečo nové z našej tvorby
si zapamätaj...

Plavba

Päťdesiat básní,
musel sa zbláznit'.
Kto mu to vyjasní,
že ma tu neuspí.

Asi si myslí,
že ja si myslím.
Že o ňom snívať,
budem s ním bývať.

V hlave mám plány,
nie iba variť.
Trocha sa baviť,
vo svete žiarit'.

Po cestách svetom,
zimou i letom.
Lod'ou a pešo
vrátim sa potom.

Ak pôjdeš so mnou,
budeme dvaja.
Dvom sa vždy lepšie
spolu vystrája.

Tak sa už rozhodni,
svoj život nakopni.
Či chceš byť dokonca,
len tu tak zabudni.

Ja som sa zbalila,
vecí mám na kilá.
Pobaľ si obleky,
nie sme tu naveky.

Lod' je už pri brehu,
tak poďme k Dunaju.
Do vnútra nastúpme,
snáď nám aj zahrajú.

Tešme sa spoločne

na časy spoločné.
Na juh po Dunaji
nič nás nezastaví.

Konečne slobodne
na vode dýchame.
Slová mi netreba,
hľadím len na teba.

Že si ma nenechal,
že si sa pozviechal.
So mnou si vykročil,
kde nám nič nekončí.

Po rieke, po mori,
plameň v nás zahorí.
O rok sa vrátíme,
keď nás to nezmorí...

Bageta

Vo francúzskej pekárni
si pýtam bagetu.
Kde usmievavá slečna,
ako za letu.

Prosím, nech sa páči,
čo vám ponúknem?
Bagetu so šunkou,
veľmi rád ju zjem.

Bude ešte niečo,
s čím vás poteším?
Asi ešte snívam,
asi ešte spím.

Francúzka citlivá,
a ja neistý.
Dvojnásobne dáva,
vybíja poistky.

Bude asi Šarlot,
ja už premýšľam.
Či preskočiť cez plot,
taký v hlave plán.

Bageta šunková
a či so syrom?
Už vôbec netuším
čo chcem a kto som.

No Šarlot s prehľadom
mi ju podáva.
Zmôžem sa na mersi
a jemne zamávam...

Čisté víno

Nikdy neprestanem,
kým ťa nedostanem.
Kým si ťa nezískam
na mojej strane.

Nerob si nároky
na žiadne úroky.
Ja nie som akcia,
mobil sa vybíja.

Napíš mi na tablet,
nech vidí celý svet.
Aká si márnivá,
nado mnou len zívaš.

Zobuď sa konečne
a začni premýšľať.
Že o srdce ženské
musí muž bojovať.

Veď ja aj bojujem,
píšem a maľujem.
No ty sa cez správy
večne len sťažuješ.

To myslíš fakt vážne?
Tak to je závažné.
Že vôbec netušíš,
ako to s nami je.

Tak sa mi vyjadri,
veď už nemáš tri.
O čom sa bavíme,
mňa to už nebaví.

Snáď si to pochopil,
že už nemám síl.
Ani v botníku
čižmy na sedem míľ.

Tak ti to poviem

teda na priamo.
Z prístupu od teba
ma riadne natiahlo.

Už nemáš nároky,
akcie, úroky.
Už sa to skončilo,
ďakujem za víno...

Labuť

Čo má stať, sa stane,
život nezastane.
Nenastavuj dlane,
nedáš, nedostaneš.

Nerieš, neprestane,
sem tam je na hrane.
Nemysli na zbrane,
nič sa tu nestane.

Utri slzy, zhasni,
život je úžasný.
Aj keď občas bolí
ako rana v mori.

Nie vždy všetko sedí,
tak sa toľko nediv.
Kvety sú aj modré,
všetko bude dobré.

Zahoja sa rany,
budeme vítaní.
Aj tam, kde sa stalo
to, čo sa nemalo.

Nie vždy všetko vyjde,
niekto aj odíde.
Prosím nevyvádzať,
iný už prichádza.

Opäť chuť nám dodá
do nášho života.
Príde úsmev, radosť,
aj keď opustí nás mladosť.

Tak neprestávaj veriť,
že oplatí sa zveriť.
Ak sa city minú,
necíť žiadnu vinu.
Otvor sa a miluj,
ži a neobviňuj.

Hlavne šťastná tu buď,
veď z káčatka je labuť...

Zrkadlo

Kto ma nerieši,
ja ho neriešim.
Kto ma spomína,
toho spomínam.

Kto ma miluje,
toho milujem.
Tak už prestaň s tým
a choď za iným.

Som ako zrkadlo,
to ťa nenapadlo?
Ako sa pozeráš,
tak sa ja pozerám.

A čo si čakala,
že je to iba klam?
Nehraj tu divadlo,
už mi je z toho mdlo.

Prestaň len vyzerat',
vždy iba niečo hrať.
Choď radšej za šťastím,
áno, pomôžem s tým.

To je ten správny smer,
to si piš, tomu ver.
Ak si už dospela,
si predsa dospelá.

Tak sa aj chovaj tak,
nekukaj na príznak.
Čo vidíš v zrkadle,
tomu nepodľahnem.

Radšej sa usmej hneď,
nech máme krajší svet.
Pod' radšej do kina,
dobrý film začína.
Zahodíš starosti,
zbytočné blbosti.

Život si užívaj,
pri filme nezívaj.

Dostaneš pusu, vraj,
na mňa sa nehnevaj.
Viac nemaj otázok,
prichádza predsa máj.

Čerešňa rozkvitla,
tak čo si čakala?
Že teraz počkáme
úplne do rána?

Víno si nepila,
to si sa zmýlila.
To moja duša ťa
takto dostala.

Vieš, že som vlčitý,
iný aj ičitý.
Prvkami nabití
buďme len ja a ty.

Zbláznený do teba
nemyslím na seba.
Len na kúsok z neba,
je moja potreba.

Byť s tebou celý deň,
byť s tebou celú noc.
V srdci ťa iba mať,
navždy ťa milovať...

Jazerčatá

Sme akí sme,
nikto z nás nehryzie.
Všetci máme doma mamy,
naše mamy nie sú samy.

Sme akí sme,
raz sme hore,
raz sme dole,
držíme sa silou vôle.

Máme doma
správnych otcov.
Baviť s nimi
je sa o čom.

Sme akí sme,
usmievaví, zaľúbení,
zronení aj zarmútení.
Blízko máme sestru, brata,
kamarátku, kamaráta.

Ak nám život dáva rany,
pomáhajú opäť mamy.
Oddané a trpezlivé,
počasie je premenlivé.
Presne ako naše city,
mamy sa vždy vedia vcítiť.

Sme akí sme,
nikto nás nedostane.
Rýchle sídliskové deti,
vraveli, je vás jak smetí.

My sme proste z Jazera,
tam to krásne vyzerá.
Ak neveríš, príď sa pozrieť,
spolu nám tu býva dobre.

Krásna, Hornád, Jazero,
vždy nám býva veselo.

Od rána až do večera,
vraciam sa, keď sa stmieva.

V lete oheň, slnko, voda,
pod nohami pevná pôda.
Kto nezažil neuverí,
v zime zase v bielom perí.

Naša sídlisková brána
otvára sa už od rána.
Každý je tu vítaný
otec, mama, ja, či ty...

M...učiteľky

Dlhé vlasy,
ladné postavy.
Naše fantázie
nič nezastaví.

Na Zemplíne
more Šírava.
Tri učiteľky,
naša zostava.

Tri krásavice,
škola v prírode.
Vinné, Morské oko,
zážitky pri vode.

Blondínka
nás učí jazyky.
Pri nej
nezabudneš na zvyky.

Sem tam chodí,
inokedy zastaví.
Očami zhodnotíš
krivky jej postavy.

Hodí úsmev
blažený.
Školáci sme
nesmelí.

Brunetka
čísлами ohúri.
S nimi však
v krbe nezakúrim.

Pohl'ad na ňu
rozpáli aj kameň.
Tak počítaj,
nesnívaj a neleň.

Najviac
mi je blízka
dejepisná
iskra.

Nechápem,
čo sa to deje.
Vysvetľuje
nám Pompeje.

Vo mne
už oheň horí.
Ona učivom
nás morí.

Tá iskra
v jej očiach
mi nedá spať
po nociach.

Aj cez deň
o nej snívam
a na hodinách
zívam.

Tie krásky
nás tu mučia.
Snád' ma
aj naučia.

Ako vyhýbať
sa láske.
Napriek tomu,
že sú krásne...

Vlčí mak

Nevidíš zvon v diaľke znieť,
nepočuješ dážd'.
Necítiš tón lásky chviet',
je ticho vôkol nás.

Nevnímaš už vlnami
signál vyslaný.
Všetkým si je tvoja duša istá.
Nemáš žiadne nálady,
harmónia v nás.
Predstava je celkom čistá.

Prečo by mal pred nami
niekto v cieľi stáť?
My s holými nohami
tu chceme sami rást'.

Ako z lásky vlčí mak
vyslať pocit na oblak
a lietať len.
Biely anjel s krídlami,
ten svet nad nami
je náš sen.

Nebyť nikým spútaní,
slobodní nech za nami
len idú.
Nech im nikto nebráni,
nech všetci vítaní
tu vítaní sú.

Ako vlčí mak
hľadáme na oblak
a city sa vinú.
Nehádžeš kameňom,
veď je to zlom,
keď v sebe cítiš vinu...

Opití letom

Vytiahol som básne
zo šuflíka na svet.
Ako Džina z fľaše,
splnia sa sny naše.

S tebou ma to baví,
nič nás nezastaví.
Chytím ťa za vlasy,
láska nás nespasí.

Z brány letíme,
ľudí míňame.
Behom chodníkom
dobro je nám dvom.

Už vidím jazero,
čo sa ti zachcelo?
Len jednu otázku,
máš život na vlásku?

Nemám dôvody
neskočiť do vody.
Nevidím na schody,
nepoznám náhody.

A čo tak na lyže,
voda nás obľíže.
Slnko nás osvieti,
leto nám tak letí.

K Tatškovi na placku,
mám ďalšiu otázku.
Či ešte bláznivá
si presne ako ja?

Leto sa nekončí,
kým s letom neskončíš.
A ja ho milujem,
tak sa ním opijem...

Chata

Od Košíc, smerom do Popradu,
zbalil som ruksak a náladu.
A pár vecí ešte k tomu,
keby došlo k nejakému zlomu.

Cestujeme vlakom na chatu
s radosťou v očiach.
Na nohaviciach mám záplatu
a myšlienky o nociach.

Blíži sa Veľká Lodina,
nám vystúpiť už treba.
Tu všetci sťa jedna rodina
ako dar z neba.

Konečne cítim čerstvý vzduch
a vôňu dreva vaty.
Pár motýľov a trocha múch,
to predsa k letu patrí.

Kostol tu počuť spievať
a Hornád o kamene bije.
Záhrady vidieť polievať,
tu sa tak dobre žije.

V Hostinci u Igora
už otvorené
a aj U starej mamy.
Nič nemáme
ešte navarené
a kde sú známi?

Tí sa už prechádzajú,
spolu sa zdravíme.
Náladu dobrú majú,
pri ohni sa vidíme.

A chata otvára nám dvere,
konečne, že ste tu.
V pohode, v jednom smere,
v ústrety výletu...

Aréna

Keď prachom
zapadá prach.
Vtedy aj strach
má strach.
Vlci vyjú.

Diabol
diabla sa bojí.
Zubatá
slzy roní.
Všetci sa skryjú.

Vtedy príde náš čas
ukázať silný hlas,
zdvihnúť hlavy.
Silnou obranou
pred bránou,
budú stáť davy.

Ak v sebe silu máš,
tak nám ukáž,
ako sa brániť.
Rýchla prihrávka,
žiadna prestávka,
nás to baví.

Aréna buráca,
krásu nestráca,
naši vedú.
Náš jednotný hlas
všetkých volá vás,
prví budú.

Náš tím útočí,
ešte nekončí,
je s nami.
Večne bojuje,
vít'azstvo miluje,
je naše...

Bocian

Pod' so mnou
tešit' sa zo života.
Len ty, ja, hudba
a naša nota.

Lalala, len tak,
si zaspievame.
Objím ma,
ved' sa tak radi máme.

Pre pocit letných nocí,
mať ťa vo svojej moci.
A v náručí ťa držať,
už nebud' taká drzá.

Som s tebou tu a stále,
či na pláži a či v sále.
Nám hudba zneje v tele,
teba sa nikdy neprejem.

Tak tancujme a žime,
dnes večer nezaspíme.
Dnes nezatvoríš oči,
budeš sa so Zemou točiť.

A ja, okolo teba,
ako mesiac z jasného neba.
Nad nami budú hviezdy
bocian sa u nás uhniesdi...

Mezonet

Zapnem si gombíky
na blúzke.
Otvorím okno
francúzske.

Z apartmánu mám
výhľad nádherný.
Dominikánske s'ťa
námestie vo Viedni.

Síce skoro ráno,
no plné je.
Asi pri tom niečo
malé zjem.

Na tržnici sa už
ľudia schádzajú.
Iní vedľa
kávu popíjajú.

Slniečko mi pomaly
už vychodí.
Načase sa pozrieť
pod schody.

V mezonete
to tak býva.
Pod schodami
vždy sa niečo skrýva.

Minimálne doplnky
a kabelky.
Nahodím sa
ako do telky.

Sobota je na bláznenie
ten ideálny čas.
Vydať moju dušu
mestu napospas.

Už len dohodnúť
details.
Pošlem babám
asi na maily.

No, bude lepšie
osobne zavolať.
Víkend vypnutý
net budú mať.

Ja som síce hore,
no ony budú spať.
Vyložím si nohy,
trocha zasnívať.

Ved' celý deň máme
ešte pred nami.
Bude kopec srandy
s mojimi babami...

Lindau

Tam v Lindau, na Bodensee,
na promenáde hudba znie.
Čajky si len tak lietajú,
kde na ulici spievajú
umelci o láske.

Tam na brehoch jazera,
kde krása Álp tu vyviera,
sa píše táto báseň.
Ak prejdeš sa tam po móle
a slnko zájde za zore
a utopí sa v diali.
Stoja aj dvaja milenci,
láskou písané na venci,
že neskončia tu v žiali.

Ich silu treba v sebe nájsť,
nemôže ako slnko zísť,
stratiť sa na obzore.
Vystúpiť z davu na horu,
oddať sa chladu mramoru,
je jazero sťa more.

To miesto silou jazera,
kde jeho silu naberá,
je mestom citov láv.
Keď osud skríži
tvoju cestu,
nevyhni sa miestu,
zájdi do Lindau...

Skutočná

Keď sila citu
skresľuje realitu.
Nemám chuť chodiť
ani ťa v daždi loviť.

Neviem, či dýchaš
a smeješ sa len pre mňa.
Alebo v hlave
ma fantázia zvedla.

Dovoľ mi dotknúť sa
aj tvojho nosa.
Či skutočná si,
či stojíš nahá, bosá.

Už nerozumiem,
čo sa to s nami deje.
Keď včera plačeš
a zajtra sa mi smeješ.

Ak ma dnes chceš,
tak iba s chybami.
Život je väčšinou
jeden krok pred nami.

Tak nesústred' sa
na neho v myslení.
Veď v tvojich krivkách
je nebezpečne zmyselný.

Otvor si hlavu
a nepodliehaj davu.
Keď každý skáče,
a potom doma plače.

Sám v kúte, v posteli,
hlavou do vankúša
ho osud života
samého občas skúša.

Či cítiš hudbu,
či rátaš si príklady.
Jeden má nadanie,
druhý má iné vnady.

Nepočuť klopať
na dvere priateľa.
Môj talent vnútorný
má v iný svet vysíela.

A už nám odlieta
spoločná planéta.
Tak si len uvedom,
že som tu do leta.

Odhod' svoj strach
a príď už za mnou.
Jedine s tebou som
skutočne milovanou...

Chatka Katka

Keď za oknami sneh nám padal
a srdcom som tú krásu vnímal.
V hlave v myšlienkach hľadal
s očami otvorenými sníval.

Ktorým smerom sa vyberieme,
počujem známy tón.
Kde otvoria nám dvere,
zodvihnem telefón.

A počujem v ňom hlas,
ten oznamuje nám.
Že prišiel správny čas,
viac už neváham.

Len pobaliť veci
a vyraziť tam.
Kde čakajú všetci,
bude dobre nám.

Liptov nás už víta
pod lesom je chatka.
Úžasne sa dýcha
v chatke menom Katka...

Dúha

Padá smutný dažď
a slza vysychá.
Pozerám sama
v diaľke do ticha.

Prečo musím stáť
a ona nestojí?
Veď slzy pominú
a ja sa nebojím.

Po daždi väčšinou
prichádza dúha.
Po smutnom stojí
vo dverách sluha.

Keď slzy na tvári
vyschnú po žiali.
Príde potom zas
aj na dúhu čas...

Bolesť

Včera ma to bolelo,
dnes mi nie je veselo.
Zajtra ešte uvidím
ako ďalej bude s tým.

Snáď mi časom pomôže
pochopiť, že nemôžem.
Trápiť sa len dokola
a čakať kým zavolá.

Či je ona a či on,
bolesť musí z tela von.
Časom sa to urovná,
duša bude pokojná.

Vyrovná sa s bolesťou,
so spomienkou radostnou.
Na to krásne spomínam,
negatíva nevnímam.

Dosť je ich tu okolo,
bude ako nebolo.
Úsmev srdce vylieči
bez liekov a bez rečí.

Jediné čo zaberie,
dať si čas na hojenie.
On to všetko vyrieši,
viem to ja a vieš to ty...

Stuha

Keď poslednýkrát
mi zamávala.
Vtedy vo mne
ozvala sa mama.

Jedna ma
telom opustila.
Dažd'om mi slzu
z oka zmyla.

Aby mi príchod
pripravila.
Pre Princeznú,
o ktorej som snila.

Tam z hora
sleduje nás z výšky.
Ako sme
k nášmu Šťastiu prišli.

Po smutnom daždi
vychádza nám dúha.
Farebná
ako na máji stuha.

A chrániť
bude kroky,
behanie,
neskôr skoky.

Obe sú vo mne,
sú vždy so mnou.
Či kráčam dňom,
či nocou.

Srdce mi
zohrievajú láskou.
Keď stojím
pred otázkou.

Či slza
a či úsmev,
či ticho
alebo spev?

Sú vo mne
v tele i v duši.
Ten pocit slzu
vždy vysuší.

Je jedno
v akom som stave.
Sú vo mne,
sú so mnou stále...

Vlk

Biely a čierny vo mne žijú
ako dva mesiace.
Každú noc na mňa vyjú,
v koži sa nespracem.

Ktorého kŕmiť budem,
takým sa aj stanem.
Čierny ma k sebe ťahá,
bielym snád' ostanem.

Pokúšať budú ďalej,
veď hlad ich poháňa.
Biely len chvostom krúti,
jedlo tu zavaňa.

Čierny, ten vrčí stále,
nikdy mu nie je dosť.
Už mám na mále
splniť si povinnosť.

Bojovať s nimi budem,
je to boj najťažší.
Nech vždy vyhrá ten,
ktorý je najlepší...

Kamošky zo Samošky

Tri kamošky zo Samošky
chodievajú mestom.
Snáď ste od nich nečakali,
že vám dajú predslov.

Rozhodné a usmievavé
ako správne baby.
Len nech medveď
neukáže svoje veľké laby.

Nika, Niki, Ad'ka, mesto
prechádzajú letmo.
Vyrazili za zábavou,
cestu nič nepretlo.

Pri fontáne, pri divadle,
ovlažia sa vzduchom.
Nové správy počúvajú
s otvoreným uchom.

Na kávičke, koláčiku,
rozoberú všetko.
O bábätkách, kočiariku,
čo ich nové stretlo.

Spolu držia ako prúty,
veď sú predsa silné.
Priznajú si svoje chyby,
nie sú neomylné.

Ich zbraňou sú úsmev, dobro,
podľa tých ich poznáš.
Vždy povedia všetko priamo,
buď rád, keď ich tiež máš...

Ružín

Priehrada, leto,
letíme svetom.
Člny a veslá,
nemôžem prestať.

Ružín nás víta,
nič sa nepýtaj.
Na Jána zvykne
zábava bývať.

Hudba už hraje
a neprestane.
Kto sa tu smeje
na druhej strane?

Mladí, či starí,
aj celé davy.
Známy pozdraví,
spojíme hlavy.

Ohne tu horia,
veď máme Jána.
Veselo býva
tu až do rána...

Bratislava

Tam, kde je Bratislava,
sú bratia a ich sláva.
Česť a dobro v srdci,
kde jeden druhého ctí.

To mesto na Dunaji
je krásne najmä v máji.
Keď stromy rozkvitnuté
a ženy nie sú smutné.

Úsmevy na Obchodnej,
ale aj na nábřeží.
Prechádzky zaľúbených,
iný si len tak beží.

Horský park, na Slavíne,
či loďou na Devíne.
Aj Staré mesto víta
nás pri dobrom víne.

Spoznávaš ľudí, miesta,
z Košíc ťa zvedla cesta.
Do centra Bratislavy,
miluješ sa tu baviť.

Mestá a miesta žijú
všade a neustále.
Od Košíc cez Bystricu,
uži si v Bratislave...

Jahoda

Za konzum
predať slobodu.
Ako za citrón
vymeniť jahodu.

Nie je vám
už z toho nakyslo?
Mne hlavou
teraz preblyso.

Či je to
iba náhoda.
Že drahšia je
naša jahoda.

Kto nám to
takto zariadil?
Či mu to
niekto poradil?

Šampanské
dávať s citrónmi.
A k Tequile
zase jahody.

Vymeniť
cukor so soľou.
Lenivosť
s pevnou vôľou.

To sa fakt,
úprimnosť nenesí?
V mestách
sa tráva nekosí.

Pomaly
už ani na lúkach.
Zvyknutí
sme chodiť po rukách.

Všetko
sa nenápadne otočí.
Z citróna v šampanskom
sa hlava zatočí.

Jahoda k nemu
sa už nenosí.
Zahod' topánky
a choď bosý.

Počúvaj
všetko dokola.
Možno sa zjaví
pravda holá.

Kto z nás
ju opäť oblečie?
Umyje,
keď voda netečie.

Nezaplatil si asi
preddavky.
Nemáš nárok
ani na dávky.

Môžeš sa ísť
bud' sťažovať.
Alebo šampanské,
jahoda a milovať...

Náš príbeh

Vtedy, keď som mohol,
život ma nezmohol.
Teraz už nemôžem
a on si robí čo chce.

Bojovať proti nemu
je hádzať hrach o stenu.
Radšej sa uzmiert' s ním,
nech na to nedoplatím.

Večne byť tvrdohlavý,
to ma už fakt nebaví.
Asi si zmením softvér,
byť lepším bude viac fér.

Nebol som ukázkový
a vôbec na výstavy.
Môžeš mi v klúde veriť,
mňa to už tiež nebaví.

Budem ti viac oporou,
možno aj tvojou horou.
O ktorú, keď sa oprieš,
to, čo ťa trápi, povieš.

Nechaj nám ešte šancu
pozvať ťa ku mne k tancu.
Možno aj druhú, tretiu,
nech nohy sa prepletú.

Vieš, že sme ako jeden,
tak nás už, prosím, nedeľ.
Nech delia sa atómy,
nie hudba a naše tóny.

Počúvaj ako hraje,
povedz mi čo si praješ.
Zavri si jemne oči,
naš príbeh sa nekončí...

Oslava

Zo Seefeldu na Ammersee
vedie krátka cesta.
Len tak, popri Pilsensee,
do Herrschingu mesta.

Na promenáde stôl, stoličky,
podnik útulný, nie maličký.
Kde klavír prstami spieva,
okolo kráča jemná deva.

Slnko ešte hreje,
dobro sa nám smeje.
Niečo chutné objednať,
s priateľmi pokecať.

Pri chutnom jedle
a dobrom pití.
Spoločne v rozhovoroch
a trocha sýti.

Klavír strieda trúbka,
keď zlatá guľa klesá.
Na oblohe budú
už iné telesá.

Prichádzajú hviezdy
a s nimi noví hostia.
Z hostí stávajú sa známi
s oslavou pred nami.

Stázia je tmavá,
Oxana zas plavá.
V očiach oboch more
emócií pláva.

Hudba našich časov,
občas sa to stáva.
Tancujeme hore,
ja a kráska plavá.

Stôl nás oboch drží,
lampu rukou chytá.
Nič nás tu nemrzí,
zábavou je sýta.

Vlny od jazera
ako hudba dravá.
Oči nezavieraj,
uži si čo trvá.

Precít' túto chvíľu,
tento okamih.
Mihlo sa mi hlavou
stratil som už niť.

Dochádzajú slová,
úsmev ostáva.
Spontánne sa stáva
krásna oslava...

Bráň sa láskou

Bráň sa láskou,
veď brániť sa smieš.
Len ten kto sa bráni,
má najlepšiu z ciest.

Keď ľúbiš nesúdiš,
nie je to fér.
Len s ňou nezblúdiš,
nestratíš svoj smer.

Ona ti dáva
to, čo si chcel.
Je ako láva,
s ňou si to smel.

Bez nej si bezbranný,
úplne sám.
Osudom zmietaný
života klam.

Brániť sa láskou
je tvoja zbraň.
Neútoč zbytočne,
len láskou sa bráň...

Jasná

Kde sa Jasná liala
a na Chopku sneh sypal.
Lyžovačka nás čakala,
nebol iný plán.

Pripravení boli
všetci prítomní.
Kto si čo zvolí,
rad tu je rovný.

Lanovkou sa vyvezieš
pekne až tam, hore.
Kde nám slnko zapadá
a vytvára zore.

Obdivuješ na Chopku
tu krásu v okolí.
Pohľadom do dolín
ťa nič nebolí.

Dole ideš s prehľadom,
vychutnávaš čas.
Preto zvolíš slalom,
Jasná víta nás...

Pohár snov

Na prechádzke zo škôlky
sa pri Hornáde deti hrajú.
Sem tam malé trojkolky
šťastie v očiach majú.

Pre malého chlapčeka
si otec prichádza.
Malý hrnček a ruka
ho odtiaľ odvádza.

Spolu k splavu kráčajú,
kde ryby bývajú.
Mostom na druhú stranu
sa oni dostanú.

Nad Pieskovcom hore
je cesta do lesa.
Otázok za more,
no kráčať darí sa.

Už vôňu jahôd cítiť
na lúke pred nimi.
Nedá sa nasýtiť
malými prstami.

Hrnček sa už plní
spoločnou radosťou.
Kde sú dvaja šťastní
a zber je ako hrou.

Tie spoločné chvíle,
čo spolu strávili.
Nepatria žiadnej víle,
sami si užili.

Za s jazerom za chrptom
kráčajú spolu domov.
Ich spoločným cieľom
bol plný pohár snov...

Fontána

Na lavičke pred blokom
sedávali ona, on.
Bolo im tam krásne,
všetko bolo jasné.

Hrávali sa spolu
s ostatnými z domu.
Všetci ako jeden,
či bol večer, či deň.

Držali sť a reťaz,
nefauluj a nekaz.
Hraj sa pekne s nami,
sledujú nás mamy.

Preliezky a gumu,
céčka a guľičky.
Vykopali jamku,
hral aj ten maličký.

V lete, pri fontáne,
sem tam pri Zuzane.
Bola tu pre všetkých,
malých aj tých veľkých.

Ovlažil sa každý
vzduchu ako v daždi.
Bolo nám tu fajn,
občas spomínaj...

Raj na Zemi

Vo svete konzumu,
bez citu, rozumu.
Pozerám na ľudí,
len nech ma nenudí.

Ten pohľad mimo slov.
Kde som sa ocitol?
Som ešte na Zemi?
Na hlavu padne mi.

Zo stromu jablko,
Isaac by precitol.
Asi tak ako ja
dverami do raja.

Ako sa dostanem?
Nech tam len pristanem.
Tu je to fakt mimo,
padá nám domino.

Kto sa chce, zachráni
rajskými dverami.
Tam bude záhrada,
kvety a nálada.

Úsmevy, pocity,
opäť zas precítim.
Ak vidíš to čo ja,
pod' so mnou do raja.

Od mája do mája
budeme tam dvaja.
Možno aj väčšina,
tým sa to začína.

Úsmevom pohladit',
v mieri a láske žiť.
Konzumu zbavení,
šťastní a veselí...

Vlčica

Aj keby si chcel,
budem aká som,
nenechám sa skrotiť.
Niečo vymyslel,
nemá to zmysel,
vieš, že budem proti.

Prečo nenecháš
ísť ma po svojom,
kontroluješ kroky.
Nie som bez práva,
len jedno ostáva,
do slobody skočiť.

Radšej byť sama,
ako zviazaná
a cenu nepoznať.
Iná nechcem byť,
len môj život žiť,
seba netrestať.

Sám si rozhodol,
mňa nepremohol,
ja si idem svoje.
Mám už iný smer
a ty sa preber
nebyť ako stroje.

Ja som divoká,
prírodná, neskrotná
a ty si ma len dusil.
To však skončilo,
síce nie milo,
no trápiť sa nemusíš.

Každý po svojom,
s vlastným konvojom,
pôjde si cestou.
Nemaj výčitky,
ja ti odpúšťam,
opúšťam mesto.

Snád' raz pochopíš,
keď sa prebudíš,
prečo ma nemáš.
Nechcela som viac,
len vyt' na mesiac
a to mi už nedáš...

Šarkany

Keď sme boli malé deti,
púšťali sme si šarkany.
Dnes už máme deti sami,
ktoré lietajú za nami.

Hráme sa ako predtým,
čas sa nezastavil.
Sme spolu a šarkan letí,
nás už nič nezastaví.

Tak, ako sme deťmi boli,
tak sme teraz s našimi.
Zábava nás nebolí,
aj keď sme trocha staršími.

Treba v sebe strážiť dieťa,
to jeho čisté myslenie.
Pri hre nič nenamieta,
miluje detské bláznenie.

Lietajme všetci hore
ako tie šarkany.
Nepozerať dole,
život je pred nami.

Detstvo je výnimočné
ako aj šarkany.
Všetko v ňom je možné,
nič nás nezastaví...

Dalmácia

Kamienky biele,
obloha modrá.
Voda je čistá,
strava je dobrá.

Pohoda, hudba,
nemusíš ubrať.
Len si tak ležíš
a kniha v rukách.

Vlny si hrajú
tiež svoju pieseň.
Či máme leto
a či je jeseň.

Občas sa pozrieš
smerom na more.
Keď sa tam zjaví
loď na obzore.

Medzitým čítaš,
tvoríš si básne.
Sem tam aj snívaš,
počúvaš piesne.

Rýmy ti idú,
veď je tu krásne.
Hory sa týčia,
počasie jasné.

Na člne k brehu
sa ovocie blíži.
Predavač šišíek
ti cestu skríži.

Ďalší zas núka
aj čerstvé figy.
Nedá sa odolieť,
sú z prvej ligy.

Z každého trošku
sebou si berieš.
Do knihy záložku
spokojne ješ.

Biokovo, Tučepi
i celá Dalmácia.
Tu nielen v lete
sa krásne užíva...

Tajné sny

Slnko vychádza a nový deň,
tak zobud' v sebe túžbu vyletieť.

Nech nebude to iba sen
a nestrácame chuť na výlet.

Priateľov opäť oslovia
tvoje bláznivé nápady.
Veď pri tebe sa nikdy nenudia
ty si vieš so všetkým poradiť.

Tak ako to dnes vyzerá,
čo sa to v tvojej hlave rodí?
Sám si to so sebou preberáš
a nevieš čo máš skôr robiť.

Nápadov máš asi za tisíc,
tak ktorý bude ten pravý?
Necháš to asi na náhodu,
ktorý vyletí prvý z hlavy.

Snáď to bude ten jediný,
ktorý osloví celé davy.
Za nás to nikto nevymyslí,
nikto to za nás nespraví.

Tešme sa a bežme s úsmevom
v ústrety novým nápadom.
Nech sa náš život každým dňom
vyrovná naším tajným snom...

Máj

Konečne je tu máj náš úžasný,
tak ma len maj a buď šťastný.

Neponáhľaj sa za inou,
veď ja chcem byť len jedinou.

V tebe sa vznášať radosťou,
nepoznať život s bolesťou.

Daj mi ten pocit najkrajší,
že ja tvojou a ty môj si.

Len tvojím snom chcem byť,
miluj ma a daj nám žiť.

Nehľadaj problém kde nie je,
keď bude sucho, tak polejem.

Veď preto nás osud spojil,
aby si sa neodpojil.

Od ženy, ktorú miluješ,
a to ty veľmi dobre vieš.

Hľad' mi len pekne do očí,
aby tvoj pohľad neodbočil.

A v oknách do duše uvidel,
čo by ti aj Amor závidel.

Že moje city silné sú,
srdce mi k tebe odnesú.

Nepatriť bude inému,
len tebe, Láska, samému.

Drž ma vždy pevne za ruku
a bežme spolu na lúku.

Bez akéhokoľvek nároku
užívať máj, lásky záruku.

Snád' si už konečne pochopil,
že milujem ťa zo všetkých síl.

Tak sa tu môj Jediný maj
a našu báseň prezdieľaj...

Kniha

Chyt' si ma do ruky
a začni čítať.
Keď si ma objavila,
pod' so mnou splývať.

Dlho som čakala
na môjho čitateľa.
Iba tak snívala,
že budem tvoja víla.

Konečne si ma
z knižnice zachránila.
Budem len tvojou
a ty moja Milá.

Budem ti určite
dobrou priateľkou.
Môžeš mi veriť,
rozlúč sa s telkou.

Len sa začítaj
do mojich viet a slov.
Pozri sa aká som
a koľko mám listov.

Som síce staršia,
to vidíš aj sama.
No o to drahšia
a milá dáma.

So mnou sa prevezieš
svetom fantázie.
Čo tvoje srdce hľadá,
vo mne zažije.

Na stránkach mojich
budeš aj lietať.
Vtiahnutá v príbehu,
nevedieť prestať.

Tak si ma kúp
a zober k sebe.
Ak sa ti páčim,
inak ma neber.

Veď nie len telo
nasýtiť treba.
Aj tvoja duša
si pýta kus chleba.

Ja budem ležať
a čakať na stolíku.
S tebou aj bežať,
trebárs, k pomníku.

Otvor ma kde chceš,
chcem byť s tebou stále.
Už nie som v knižnici
sama na regále.

Už som tu s tebou,
už som len tvoja.
Túžim len počúvať:
si kniha moja...

Dom v Andechse

Cez Modravu a Schätzúv les,
kde krásu vidieť do nebies.
A ďalej, až na Bavory,
kde rád som chodil do hory.

Tam stromy a potoky,
kde niet žiadne útoky,
len pohoda, kl'ud a raj.
A ďalej smerom na Mníchov,
kde pri jazerách stál jeden dom
a prichádzal už máj.

Ten jasný pohľad na Alpy,
ich krásu nič nezahanbí,
ho radosť bolo mať.
V jazerách voda ako sklo
a aj keď nás to nezmohlo,
sme predsa išli spať.

Piatky, soboty, večery
s priateľmi pri ohni,
sme trávili náš čas.
Nechýbal úsmev, melódie,
jedlo a kúsok fantázie,
tie zážitky sú v nás.

Tam všade kl'ud bol navôkol,
či zmokol si, či nezmokol,
radosť bolo byť.
Ten vzduch a tá príroda,
to ticho a tá pohoda,
s pokorou treba žiť.

A kláštor Andechs na kopci
v nedeľu nám zvonil po obci,
volajúc hore nás.
Na poliach, lúkach okolo,
kde bolo tam aj nebolo
a počuť bolo hlas.

Pohl'ady ako z rozprávky,
robíš si krátke zastávky,
keď tadiaľ prechádzaš.
Či chceš tam a či nechceš,
tam aj tak zastaneš
a urobíš si čas.

Vychutnávať miesto snov,
zamyslieť sa nad krásou.
Krásou hôr, kde stojí strom,
kde v Andechse je dom...

Túžba v oblakoch

Vybehnime len tak na lúku
a ľahnime si do trávy.
Pozorujme spolu oblohu,
uvidíme čo to spraví.

Pozri na ten kopec oblakov
a na tie rôzne tvary.
Ako postavy z našich snov,
asi tak sa mi to javí.

Ten vyzerá ako krokodíl
a ten druhý ako závin.
Nie si odo mňa na sto míľ,
tak si ma k sebe zaviň.

Budeme sa tu láskovať,
oblaky nech si letia.
Túžiš sa so mnou milovať,
oni to nepovedia.

Tak ma už zvliekaj,
ako had sa zvlieka z kože.
A nenariekaj,
že kde máš svoje nože.

Teraz ich netreba,
stačia ti ruky tvoje.
Natri ma na chleba,
urob to silou vôle.

Už som sa poddala,
už som tu celá.
Celá oddaná,
celá len pre teba.

Tak si ma zober
a strhni k sebe.
Nič viac ti nepoviem,
nič viac si neber...

Sen stratených srdc

Sen stratených srdc
v diaľke stráca smer.
Maják nádeje lásky
čln nenašiel.

Zlomené veslá
vlny dvíhajú.
Svetlá v prístave
zhasínajú.

Ako a kto
ho zachráni?
Keď na mori je sám
a bezbranný.

Veď búrka si robí
čo len chce.
Srdce sa bojí
o srdce.

Niekedy spolu
snívali.
Listy do fľaše
písali.

Poslali poštou
vlnami.
Riadky, čo prišli
za nami.

O búrke medzi
dušami.
Kde osudom boli
skúšaní.

Ich čln sa
stratil na mori.
A sen nádejí
sa ponoril.

Kto o tom príbehu
niečo vie,
nech ostáva mu
poučenie.

Že v búrke, s láskou
na mori,
už nikto nič
nehovorí.

Tam strácajú sa
veslá, sny.
A nik nikomu
nepatrí.

More nám všetko
odplaví.
Preto chráň si sen
kým more spí...

Balkón

Dnes večer
posedím na balkóne.
Pozriem sa na hviezdy,
čo je nové.

Medzitým
ľudia na ulici
snívajú
o novej nemocnici.

Ženy sa ticho
rozprávajú.
V kočíkoch deti
zaspávajú.

Už sa tu
pomaly stmieva.
A mládež
si cestou spieva.

Sú ako
voľní vtáci.
Konečne zábava,
nielen v práci.

Hlúčky ľudí
medzi blokmi.
Diskusie bežia
ako pred rokmi.

Do tmavej noci
sa ponoríme.
Spolu sa sebe
otvoríme.

Obloha sa
už zat'ahuje.
Počut' hromy
a hneď aj bije.

Prvé kvapky,
no žiadna slza.
Dnes večer môžeš
byť jemne drzá.

Dnes ti to
odpustím rád.
Tak ako prvý
a poslednýkrát.

Dnešný večer
je výnimočný.
Bude to príbeh
nekonečný.

Čaká nás
daždivé milovanie.
Neboj sa, nesnívaš,
nemáš zdanie.

Do rána
môžeme sa mať.
Jeden pri druhom
stáť a aj spať.

Ideme do vnútra
a ľahneme si.
Už ma tu pri tebe
nič nedesí.

Za oknom kvapka
jemne kvapká.
Táto noc pre nás
bude sladká.

Vieš, že mi
môžeš veriť.
Ja tebe a ty mne
sa zveriť.

Hneď ráno,
keď sa zobudíme.
Kávu na balkóne
si osladíme.

Balkón nám
dopraje emócie,
s ktorými sa nám
dobre žije.

Tak dopraj nám
minúty, roky.
Z reality do fantázie
skoky.

Nech život nám
krásne plynie.
A naša láska
nezahynie...

Snehová kráľovná

Dievča zo Zimnej ulice,
tak chladné, až horúce.
Pohladím jemne na líce,
časopisov má plné police.

Nová móda, Burda
je krásna a múdra.
Kráľovná snehová
chladne sa zachová.

Šije občas sukne,
nie je to však nutné.
Baví ju sa obliekať
a mňa ju zas vyzliekať.

Očami sa snažím,
kráľovná ma schladí.
Nedá žiadnu šancu,
tak ju pozvem k tancu.

Snád' ju roztopím,
za boky chytím.
Nebude viac ľadová,
milo sa aj zachová.

Stretnú sa nám pery,
nech si ju preverím.
Či mám v sebe silu
roztopiť ju celú.

Kuzmányho ulicou
dostávam sa do jej snov.
Pevne ju tam držím,
už sa neudrží.

Už sme v siedmom nebi,
len ma prosím nebi.
Ľadová i horúca
pomaly sa rúca.

Čo bolo medzi nami,
ostalo za dverami.
V dome, na Zimnej ulici,
kde slza jej steká po líci...

Diva

Na prechádzky v daždi
nechodíeva každý.
Málokto to vie,
že ho miluje.

Vyberá si trasy,
kde hladí jej vlasy.
Jemne obmýva
kráska bláznivá.

Objíma aj stromy,
veď ich to nebolí.
Jej to silu dáva,
potom im zamáva.

Usmieva sa z rána
ako morská panna.
Rozdáva aj radosť
pre život a mladosť.

Rozpráva sa s lesom,
aj so Štrbským plesom.
Je to proste diva,
rád sa na ňu dívam.

Obdivujem krásku
ako na obrázku,
ktorá svoj svet máva
a v ňom sladko spáva...

Vlci

Vytvor si ilúziu,
takú, kde vlci vyjú.
Tam budeš výnimočný,
miluješ život nočný.

Mesiac ťa volá k sebe,
čo nechceš, to si neber.
Vydaj sa so mnou na lov
na zlo a klamárov.

Trocha ujsť z reality,
ten príbeh je na nás šitý.
Užiť si noc a mesiac,
s tebou mi netreba viac.

Loviť a milovať sa,
ukrytý každý zradca.
Bojí sa svorky vlkov
na love zradných krkov.

My sa tu milujeme,
keď treba, bojujeme.
Náš život v ilúzii,
kde s vlkmi by sme žili.

Na mesiac spolu vyli,
čakali vlčie víly.
Ich zákon je ten pravý,
kto čo má, to aj spraví.

Vlci sú ako bratia,
oni sa tu nestratia.
To skôr sa stratíme my
v klamstve a v beznádeji...

Spartakus

Povstaň otrok z prachu,
v piesku krvácaš.
Hlava plná strachu,
je najvyšší čas.

Do ruky si dostal
meč, kopiju, štít.
Zabával si davy
v neslobode žiť.

Arénu ti dali
pre ich zábavu.
Zomierať ste mali,
nie však pre slávu.

Slobodu vám vzali
a na krk okovy.
To jediné, čo ste mali,
a ste hotoví.

Jeden nepokľakol,
hrdo večne stál.
Za slobodu horel,
aj strach sa ho bál.

Otroci sa stali
opäť slobodní.
Keď on v ruke držal
svoj meč víťazný.

V neslobode, v krvi,
Rímu ukázal,
že človek človeku
nemá byť tu pán.

Za slobodu padol
navždy v pamäti.
Stopa jeho boja
dejinami letí.

Spartakus dal odkaz
pre všetkých naveky.
Že na slobodu nikto
vám nedá záruky.

Ak opäť bude nutné,
povstaň z prachu zas.
Spartakovo srdce
bije v každom z nás...

Básne zo Sladkárne

Sladkáreň Báseň
je naša vášeň.
Bola, je a bude stále,
pri nej dáme aj čo nedáme.

Má srdcia naše,
naplní čaše.
Pevne nám verí,
kto neverí, ten uverí.

Či si smelý, či nesmelý,
každému sa ona zverí.
Keď si raz prišiel,
sám na to prídeš,
z tohto miesta
už neodídeš.

Raz už si s nami,
tu pod hviezdami.
Naplníš si srdce láskou
odmení ťa ona básňou.

Básne v Sladkárni
sú plné nehy.
Obmývajú rieky brehy,
príd' si ku nám po príbehy...